

ДИМИТЪР БИТОВ

Съученик на Н. Вапцаров в Машинното училище

2

Познавам Вапцаров от първи курс на Машинното училище. Не бяхме в един клас, но ни свързваше приятелство, между другото и поради македонския ни произход. Вапцаров беше изобщо с всекиго приятел. Имаше благородна и широка душа, затова всички го обичахме. У него нямаше егоизъм. Приветлив и усмихнат, той винаги бе готов да послужи, а раздаваше нещата си, каквото му попадне - със замах и душа.

Беше малко флегматичен. Знаех, че банскалия са прочути със спокойствието си. Това ми е разправял мой братовчед - македонски войвода. Вапцаров беше сдържан и се вълнуваше от по-големите неща, та за дребни въпроси не смяташе за нужно да спори. Знаех, че пише стихове, но с тях не парадираше, защото беше скромен. У него имаше блянове и идеи, но той ги таеше в себе си и пред другите не даваше воля на чувствата си, защото нямаше за цел да изпъкне. В това отношение беше дори малко апатичен. Неговото спокойствие и присъствие на духа му помогна да се научи да плува в късо време и на дълбоки места, докато мнозина други трепереха и се даваха на плитко.

Със своето благородство той беше надраснал всички ни. У него нямаше дребнави сметки и задни сметки.

Макар да беше физически слаб - тънък, висок, слабо изкривен - той издържаше трудностите и наравно с всички понасяше тежестите на службата. По политически въпроси, или за македонското дело, не се изказваше, защото тези теми в онова време не бяха удобни за разискване, когато се водеха ожесточени вътрешни борби и изстребления.

Вапцаров беше добър артист и много добре декламираше. За